

jydffe Baner, at man maatte have flere Omver-
 lingspunkter. Jeg seer ikke, hvorfor man nu med
 3 Tog om Dagen skulde lægge noget Omver-
 lingspunkt ved Standerborg; men det, jeg dengang
 udtalte, var, at det, naar Trafiken paa de jydffe
 Baner tiltog, og naar man skulde have et
 Knudepunkt paa det Sted, hvor Sidebanen
 stødte til, vilde være umuligt at tage Hinne-
 rup, som laa meget for tæt ved, hvorimod
 Standerborg tilbød Betingelserne derfor. Jeg
 er overbevist om, at det ærede Medlem, naar
 han paa den ene Side vil afvente den Tid,
 da Trafiken er tiltagen i det Maal, vi dengang
 forudsatte, og som jeg endnu forudsætter, og
 paa den anden Side Silkeborgbanens Fulden-
 delse, ikke vil blive stiftet i sin Forventning
 om paa Standerborg Stationen at finde et
 Omverlingspunkt for Togene. — Da jeg dog
 igjen har maattet tage Ordet, kan jeg ikke til-
 bageholde den Bemærkning, at Forsøget paa
 at ville give dette Forslag Snorliv paa, For-
 søget paa yderligere at ville fastsætte selve
 Beliggenheden af denne Bane, forekommer mig
 at være i den fuldstændigste Modstrid med den
 sidste sjællandske Jernbanelov, som her blev
 vedtagen. Jeg vil spørge, om ikke min For-
 dring om at beholde et Spillerum i fuldeste
 Maade bliver støttet, naar man vil behage at
 tage Loven af 21de Juni 1867 for sig.
 Man forlanger, at Udgangspunktet for Kal-
 lundborgbanen ubetinget skal være Roeskilde
 eller i alt Fald et Punkt paa den lille Stræk-
 ning mellem Roeskilde og Gjøderup; men hvad
 var Spillerummet for Udgangspunktet i Loven
 af 21de Juni 1867 for den langt betyde-
 ligere, eller idetmindste langt længere syd-
 jællandske og lollandfasteriske Bane? Spille-
 rummet var der ikke mindre end imellem
 Kjøbenhavn og Ringsted. Nu forlanger
 man, at den Frihed, der skal gives Mi-
 nisteren til at give Concession paa dette
 Baneanlæg, skal være indskrænket ved, at Ud-
 gangspunktet for Banen kun skal være Roes-
 kilde eller et Punkt paa Linien mellem Roes-
 kilde og Gjøderup, men det forekommer mig,
 at deri ligger den allerstørste Modsigelse.
 Dengang vi forhandlede Loven om den syd-
 jællandske Jernbane, besluttede Thinget netop
 paa alle Kanter at udvide det Spillerum, Lo-

ven gav, men nu derimod forsøger man paa
 at formaae Thinget til at gaae den fuldstæn-
 dig modsatte Vej. Dengang indbragte man
 nemlig i Lovforslaget, saaledes som det var
 forelagt af Regjeringen, et vidt Spillerum ikke
 alene for Udgangspunktet af Banen, men ogsaa
 med Hensyn til den hele Beliggenhed, med
 Hensyn til, om Banen skulde gaae over Kjøge
 eller over Nestved, om den skulde gaae over
 Falster eller over Møen, om den skulde ende
 ved Bordingborg, forsattes til Nykjøbing eller
 gaae lige til Næstved, kort sagt, man bestræbte
 sig paa alle Maader for at give det størst
 mulige Spillerum, og hvorfor? Som jeg for-
 moder, for at gjøre Sandsynligheden større
 for, at det ikke blot blev en Bane paa Pa-
 piret. Jeg troer ikke, at jeg i mine Udtalel-
 ser med Hensyn til de forskjellige Endepunkter
 og den forskjellige Beliggenhed har fremført
 Noget om, hvilken af disse forskjellige Even-
 tualiteter, jeg særlig sympathiserer med, men
 selv om min Sympathi særlig skulde heste sig
 til en enkelt af disse, turde jeg vel forudsætte,
 at det ærede Thing ikke vilde troe, at jeg,
 paavirket deraf, vilde forkaste Tilbud, som gif-
 t i modsat Retning. Jeg troer endog med Be-
 stemthed at kunne paavise, at jeg netop har
 gjort det Modsatte; jeg troer at kunne paavise
 — og ærede Medlemmer, som her ere
 tilstede, ere vidende derom — at jeg har
 lovet — forsaavidt jeg kan give et Løfte
 uden at have Lovhjemmel derfor — at Mænd,
 som jeg netop veed vilde lægge Banen i en
 Retning, der gaaer imod mine Sympathier,
 skulle komme fortrinsviis i Betragtning med
 Hensyn til Anlægget af Banen, dersom de vare
 istand til at gennemføre den. Jeg troer
 altsaa ikke, det er berettiget at henvise til
 eller gjøre Antydning om, i hvilken Retning
 min Sympathi kunde gaae. — Jeg skal ind-
 rømme det ærede Medlem for Svov Amt's
 2den Valgfreds (Alberti), at der blandt de
 meget vanskelige Spørgsmaal, som ere at af-
 gjøre til Vedkommendes Tilfredshed, ogsaa er
 det, hvor Stationerne paa en Bane skulle ligge,
 men jeg finder mig foranlediget til derhos at
 gjøre opmærksom paa, at Afgjørelsen heraf ikke
 alene berøver paa Ministerens og Commis-
 sarius's Skjøn. Der er endnu en tredje